

ת"פ 54134/05/18 - המאשימה מדינת ישראל נגד הנאשם - נאדיר אבו לבן

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 54134-05-18 מדינת ישראל נ' אבו לבן(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה מדינת ישראל ע"י עוה"ד מעין
דואק

נגד
הנאשם - נאדיר אבו לבן (עציר) הובא
באמצעות שב"ס ע"י עוה"ד רעות קורוליק

גזר דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום שמייחס לו ביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 (להלן: **פקודת הסמים המסוכנים**).
2. על פי עובדות כתב האישום ביום 08.5.18 בשעה 10:30 או בסמוך לכך, במסגרת צו חיפוש, הגיעו שוטרים לדירה שבה מתגורר הנאשם ושמצויה בתחומי העיר לוד (להלן: **הדירה**). בחיפוש שנערך בדירה נמצאה בחדרו קופסה המכילה זרעי סם מסוכן מסוג קנבוס (להלן: **הסם**) במשקל של 1.210 ק"ג ברוטו כשהוא מחולק ל-231 שקיות. בנוסף, החזיק הנאשם בחדרו זרעי סם במשקל נטו של 23.7 גרם כשהוא מחולק ל-6 שקיות.
3. לאחר שמיעת הראיות, הנאשם הורשע בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. בנוסף, במסגרת הכרעת הדין, נקבע כממצא עובדתי שהזרעים של הקנבוס שנתפסו בדירה הם במשקל כולל של 1,017 גרם נטו.

טענות הצדדים לעונש

4. באת כוח המאשימה טענה שיש לייחס חומרה רבה לפוטנציאל להפקת כמויות גדולות של שתילים של קנבוס מתוך הכמות הכוללת של הזרעים שנתפסה בביתו של הנאשם. לטענתה, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט לא אמור להתבונן רק על המשקל נטו של הזרעים והוא 1,017 גרם נטו, אלא גם על מספר הזרעים שיש בכמות האמורה, שסביר להניח עומד על מספר אלפים, ומכאן אלפי השתילים שניתן להפיק מהם בעתיד ובמשקל כולל של עשרות או ייתכן אף מאות קילוגרמים. לכן, לטענתה מתחם העונש ההולם נע בין 3 ועד 6 שנות מאסר בפועל. כמו כן, טענה כי העונש הראוי בתוך מתחם העונש ההולם צריך לעמוד על 5 שנות מאסר בפועל, וזאת בהתחשב ברישום הפלילי של הנאשם.

5. לנאשם שלוש הרשעות קודמות מבית המשפט השלום לנוער ברמלה, בגין עבירות סמים ורכוש (ראו 21/ת-22). בנוסף, בהיותו בגיר, ניתנו נגדו שני גזרי דין בגין עבירות סמים ועבירות מרמה (ראו ת/23 ו- 24). יש לציין שלחובתו של הנאשם מאסר על תנאי של חמישה חודשים שהוא בר הפעלה בתיק שבפניי.

6. לעומת זאת, באת כוח הנאשם טענה שבעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש להתייחס לכמות הכוללת של הזרעים של 1,017 גרם נטו, כפי שהם, ולא לפוטנציאל התיאורטי להפיק מהם בעתיד אלפי שתילים.

7. כמו כן, באת כוח הנאשם ציינה שבעבר הנאשם שולב בהליך טיפולי לגמילה מסמים שהנאשם עמד בו בהצלחה. בהרשעתו האחרונה משנת 2017, הנאשם נדון בבית המשפט הקהילתי ברמלה ולכן הוארך מאסר על תנאי שניתן בתיק קודם, הוטלו עליו 250 שעות של"צ וכן צו מבחן במשך 12 חודשים (ראו גזר הדין מיום 29.5.17 של בית המשפט השלום ברמלה, ת/23). יש לציין שהעבירה מושא כתב האישום שבפניי בוצעה בעוד שצו המבחן שניתן בעניינו של הנאשם היה עדיין בתוקף.

8. באת כוח הנאשם הפנתה גם לרקע המשפחתי שבו גדל הנאשם לפיו אביו היה מכור לסמים וכי נָטַל גידולו וגידול שאר אחיו ואחיותיו נפל על כתפיה של אמו. כמו כן, לימים, אמו נפטרה ממחלה קשה. בנוסף, במהלך שנת 2016 הנאשם נפגע בתאונת דרכים בעת שרכב על אופניים חשמליים ונגרמו לו שברים באזורים שונים בגופו ואשר הותירו אותו עד היום עם בעיות בגב ובצוואר ועם בעיות אורתופדיות שונות (ראו את המסמכים ת/26 עד ת/29).

9. באת כוח הנאשם טענה שמתחם העונש ההולם לאירוע מושא כתב האישום, הוא באופן משמעותי קל יותר מהמתחם שהוצע על ידי באת כוח המאשימה והפנתה לפסיקה שנוגעת להחזקה של קילוגרם חשיש וקילוגרם של קנבוס צמחי בצורתו הטבעית. לפיכך, באת כוח הנאשם טענה שיש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

המשקל נטו של הזרעים כשיקול מנחה לקביעת מתחם העונש ההולם

10. הצדדים חלוקים לגבי השאלה כיצד יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בנוגע לזרעים של קנבוס. מצד אחד, המאשימה טענה שיש לייחס חשיבות מיוחדת לפוטנציאל העתידי להפיק מהזרעים כמות עצומה של קנבוס צמחי על ידי הנבטת הזרעים. מצד שני, ההגנה טענה שיש להתייחס רק למשקל נטו של הזרעים, כפי שהם, ובמנותק מכמות השתילים שניתן להפיק מהם.

11. בסעיף 40ט(א), סעיפים קטנים (3) ו-(4), לחוק העונשין, התשל"ז-1977, נקבע כדלקמן:

40ט. (א) בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם כאמור בסעיף 40ג(א), יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם:

(3) הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה;

(4) נזק שנגרם מביצוע העבירה".

(ההדגשה שלי - ה'א'ש')

12. על כן, לפי טיעוני המאשימה, יש להתמקד בסעיף 40ט(א)(3) לחוק העונשין, קרי יש לקבוע את מתחם העונש ההולם לפי הנזק שהיה צפוי להיגרם בעתיד לחברה מעצם ההחזקה של זרעי הקנבוס. לפי טיעוני ההגנה, יש להתמקד בסעיף 40ט(א)(4) לחוק העונשין, קרי יש לקבוע את מתחם העונש ההולם לפי הנזק שנגרם לחברה בעת ההחזקה של הזרעים, כפי שהם.

13. ייאמר כבר עתה כי מקובלת עלי טענת ההגנה שלצורך קביעת מתחם העונש ההולם, הדרך הנכונה להשקיף על מכלול הזרעים שנתפסו בדירתו של הנאשם, היא על ידי התייחסות לנזק שנגרם לחברה מעצם ההחזקה של הזרעים, כפי משקלם נטו בעת ההחזקה, וזאת במנותק מהנזק שהיה עלול להיגרם בעתיד לחברה לאור הכמות השתילים שניתן תיאורטית להפיק מהם.

14. בע"פ 8988/16 **בן סימון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.3.17) היה מדובר בהחזקה של קנבוס צמחי בצורתו הטבעית. המערער גידל 282 שתילים של קנבוס בתוך מעבדה, כאשר המשקל של השתילים היה 87.25 ק"ג נטו. המערער טען שאין להתייחס למשקל נטו של השתילים לעניין העונש,

אלא רק לסם שניתן להפיק מהשתילים לשימוש. טענה זו נדחתה ובפסקה 8 כבוד השופט ג'ובראן, בהסכמת כבוד השופטים הנדל וסולברג, קבע כדלקמן:

"זאת ועוד, פרשנותו המוצעת של המערער לפיה יש להתייחס דווקא לכמות הסם שניתן היה להפיק מהשתילים שהיו קיימים בביתו ולא למשקלם של השתילים, אינה הולמת את לשון הפקודה (פקודת הסמים המסוכנים - ה'א'ש'). סעיף 6 לפקודה אוסר על גידול, ייצור, הפקה, הכנה או מיצוי של סם מסוכן; התוספת הראשונה לפקודה קובעת כי הקנבוס הוא סם מסוכן וכן כי התיבה "קנבוס" מתייחסת ל- "כל צמח מהסוג קנבוס (Cannabis) וכל חלק ממנו, לרבות שרשיו..." (ההדגשות הוספו). לפיכך, דומה שלשון הפקודה מצביעה בפשטות על כך שמשקל הסם המסוכן הוא המשקל של כל חלקי צמח הקנבוס, ואינה מתייחסת לכמות הסם לצריכה שניתן היה להפיק מהצמח. על כן, אין להלום את פרשנותו המוצעת של המערער לפיה יש לחשב את משקל הסם שניתן היה להפיק מהצמחים לצורך צריכה. סבירה יותר בעינינו הפרשנות המתייחסת בפשטות לכמות הסם שנתפסה וצוינה בכתב האישום."

(ההדגשות שלי - ה'א'ש')

15. מפסק דין **בן סימון** אנו למדים שבעת קביעת עונשו של נאשם שביצע עבירת סמים כאשר הסם הרלבנטי הוא צמח הקנבוס בצורתו הטבעית, או כל חלק ממנו, יש להתייחס רק למשקל נטו של החומר הצמחי שנתפס ואין לייחס חשיבות לכמות הסם שניתן להפיק ממנו. יודגש, שזו הגישה שנוהגת בפסיקה גם לגבי סמים כגון הרואין וקוקאין.

16. אם נתפסת כמות כוללת של, למשל, 1 ק"ג של הירואין או קוקאין, הנאשם יורשע ויוענש כפי המשקל הכולל של 1 ק"ג, וזאת גם אם המשקל הנקי של הסם הוא רק 100 גרם בעוד ש-900 גרם הנותרים הם ערבוב של אבקה מחומרים מותרים אחרים. כמו כן, בפסיקה נקבע שאם ניתן לזהות את המשקל הנקי של הסם מתוך הכמות הכוללת יש לרשום אותו בגוף כתב האישום אבל עדיין הכמות הכוללת היא הקובעת לעניין עצם ההרשעה ולעניין העונש (ראו דעת הרוב ב-ע"פ 387/83 **מדינת ישראל נ' יהודאי** פ"ד לט(4) 197, 204-207 (1985), כפי שניתנה על ידי כבוד השופט גולדברג).

17. צמח הקנבוס, וכל חלק ממנו, הוא סם אסור העומד בפני עצמו, וזאת במנותק מהחומר הפעיל שבו שנקרא THC ומעניק את התחושה הפסיכו-אקטיבית לאחר שימוש בקנבוס. לפיכך, בעת שמדובר בקנבוס בצורתו הטבעית כצמח, או כל חלק ממנו, אין צורך לבדוק אם הוא מכיל THC, או לא, וזאת בין לעניין עצם האיסור הפלילי ובין לעניין העונש. זו הגישה הנהוגה במשפט הישראלי (ראו בהרחבה בפסקאות 23 עד 30 להכרעת הדין) וזו גם הגישה הנהוגה במשפט האמריקאי הפדרלי (ראו בהרחבה בפסקאות 55 עד 57 ו-68 להכרעת הדין) וזו גם הגישה הנהוגה בדין האנגלי (ראו פסקה 69 להכרעת הדין).

18. כפי שהוסבר בהרחבה בהכרעת הדין, בזרעים של קנבוס, בדרך כלל, אין THC. מדובר בחומר שמופיע בצמח הקנבוס רק לאחר הנבטת הזרעים ונוצר שתיל. עם זאת, הדבר לא מעלה ולא מוריד לעניין עצם האיסור הפלילי להחזיק זרעי קנבוס (ראו בהרחבה פסקאות 23-30, 68, 73-77 להכרעת הדין). על כן, בעת קביעת מתחם העונש ההולם בגין החזקת זרעים של קנבוס, אין משמעות לעובדה שלא ניתן להשתמש בזרעים, כפי שהם, לקבלת השפעה פסיכו-אקטיבית.

19. יתר על כן, בהכרעת הדין הוסבר שקיים שוני בריכוז של THC בחלקים שונים של צמח הקנבוס: 10-12 אחוז בתפרחת, 1-2 אחוז בעלים, 0.1-0.3 אחוז בגבעולים וכן פחות מ-0.03 אחוז בשורשים (פסקה 74 להכרעת הדין). עם זאת, לעניין עצם האיסור הפלילי וגם לעניין העונש, אין הבדל בין החזקת, למשל, קילוגרם של עלים לעומת קילוגרם של שרשים, על אף השוני המשמעותי בריכוז של THC, בין שני חלקי הצמח האמורים.

20. יתר על כן, מבחינה משפטית, החזקה של קילוגרם של קנבוס צמחי, או קילוגרם של כל חלק ממנו, אינה שונה מהחזקה של קילוגרם של קנבוס מעובד בצורה של "חשיש" (קרי, שרף של קנבוס, ושידוע כ-Cannabis resin). יש מקרים שבהם קנבוס צמחי שגדל בתנאי מעבדה אופטימליים עשוי להכיל רמת THC גבוהה יותר מקנבוס מעובד (חשיש) ויש מקרים שההיפך הוא נכון.

21. למעשה, לאור ההתפתחויות הטכנולוגיות שחלו לאורך השנים, ניתן להשפיע על כמות ה-THC שניתן להפיק מקנבוס צמחי שגדל בתנאי מעבדה אופטימליים ולקבל יבולים עם ריכוז גבוה של THC. לפי הדו"ח של האו"ם שנדון בהרחבה בהכרעת הדין, בשנות ה-80 של המאה הקודמת, ריכוז ה-THC בקנבוס צמחי היה בערך 1.5 אחוז, ובעוד שכיום ישנן תפיסות של קנבוס צמחי עם ריכוז THC שנע בין 10 ועד 15 אחוז (עמ' 6 לדו"ח של האו"ם, ת/9).

22. הכלל לפיו יש לבחון את המשקל נטו של הקנבוס כפי שהוא בעת התפיסה, וזאת בין לעניין עצם האחריות הפלילית ובין לעניין העונש, עשוי לעיתים לפעול לרעת הנאשם ולעיתים אחרות עשוי לפעול לטובתו. ואבהיר:

א. לרעת הנאשם: דוגמא אחת היא החזקת גבעולים של קנבוס לבדם שבמשפט הישראלי הם סם אסור, על אף שלא ניתן לעשות בהם שימוש כסם וגם לא ניתן להפיק מהם שתילים חדשים. דוגמא שנייה היא זרעים של קנבוס שעברו עיקור ולא ניתנים להנבטה ולכן לא ניתן להפיק מהם THC באמצעות שתילים וגם לא ניתן לעשות שימוש בהם כסם. למרות זאת, נאשם שהחזיק גבעולים של קנבוס לבדם או זרעי קנבוס שלא ניתנים להנבטה, עדיין יורשע ויענש בשל עצם ההחזקה.

ישאל השואל, מה הטעם בהרשעת נאשמים שהחזיקו חלק מ"צמח" (כגון גבעולי קנבוס או

זרעי קנבוס שלא ניתנים להנבטה) ושלא ניתן להשתמש בו כסם, ולא ניתן לקבל ממנו השפעה פסיכו-אקטיבית וגם לא ניתן להפיק ממנו סם? ואם לא די בכך גם להעניש את אותם נאשמים, לרבות על ידי השתת מאסרים עליהם מאחורי סורג ובריא? האם העובדה שמדובר בזרעים שלא ניתנים להנבטה או בגבעולים עם כמות THC מזערית ושלא ניתנים לשימוש כסם, הדבר יראה כנסיבה לקולא שתצדיק הקלה בעונש? לדעתי, התשובה היא לא, וזאת מהטעם הפשוט שהמחוקק בישראל בחר להפליל את כל חלקיו של צמח הקנבוס וזאת במנותק מהשאלה אם הוא מכיל THC, או לא.

ב. לטובת הנאשם: ניקח למשל זרעים של קנבוס שכן ניתנים להנבטה. ברור שקילוגרם של זרעים שניתנים להנבטה עשויים להוליד ביום מן הימים כמות עצומה של שתילים. עם זאת, לדעתי עדיין לא מדובר בנסיבה לחומרא לעניין העונש.

ההגדרה של "קנבוס" בפקודת הסמים המסוכנים היא בפשטות "כל צמח מהסוג קנבוס (Cannabis), וכל חלק ממנו" (התוספת הראשונה לפקודת הסמים המסוכנים), קרי כולל הזרעים, בין אם הם ניתנים להנבטה ובין אם לא. אין הוראה בחוק שקובעת שהחזקת זרעים שלא ניתנים להנבטה, היא עבירה "רגילה" ובעוד שהחזקת זרעים שניתנים להנבטה היא עבירה שמתבצעת "בנסיבות מחמירות" עם עונש מקסימאלי חמור יותר מזה שקיים לעבירה "רגילה".

על כן, זרעים הם זרעים, ואין רלוונטיות לפוטנציאל ההנבטה שבהם או לפוטנציאל העתידי להפיק מהם THC. אם נאמר אחרת, התביעה תיאלץ להוכיח, בשלב הבאת הראיות, שאכן מדובר בזרעים שניתנים להנבטה על מנת להוכיח את טענתה שיש לזרעים פוטנציאל להפוך לשתילים. בדרך זו, בתי המשפט בישראל יאמצו את הגישה של המחוקק האמריקאי לעניין אופן הגדרת האיסור נגד זרעי הקנבוס (קרי, הפללת רק הזרעים שניתנים להנבטה ומכאן הנטל הראייתי שחל על התביעה שם להוכיח שהזרעים ניתנים להנבטה, ראו בהרחבה פסקאות 53 עד 68 להכרעת הדין), וזאת מבלי שהמחוקק בישראל יאמר את דברו בעניין.

בתי המשפט בישראל לא יכולים לקרוא אל תוך ההגדרה של "קנבוס" שבפקודת הסמים המסוכנים את מה שאין בה, קרי החובה להוכיח שזרעי הקנבוס ניתנים להנבטה כבסיס להרשעת הנאשם ולאחר מכן ענישתו בהתאם, כפי שנג דין הפדרלי בארצות הברית. על כן, יש לדחות את הטענה של המאשימה שיש להתחשב בפוטנציאל ההנבטה של הזרעים לעניין העונש, וזאת לאור העובדה שפוטנציאל זה כלל לא הוכח במשפט וגם אין דרישה להוכחתו לפי הדין החל בישראל.

23. עינינו הרואות כי הכלל לפיו יש להתייחס למשקל נטו של הקנבוס, כפי שהוא בעת התפיסה, במנותק מהפוטנציאל שטמון בו להפקת THC, לעיתים יפעל לרעת הנאשם ולעיתים אחרות יפעל לטובתו. עם זאת, לדעתי, אין מקום לערוך הבחנה בין שני המקרים ויש לאמץ כלל אחד ופשוט, לפיו, בין לעניין שאלת האחריות ובין לעניין שאלת העונש, יש לבדוק רק את המשקל נטו של הקנבוס. בדרך זו ייחסר

מבית המשפט לערוך ספקולציות, כל פעם מחדש, כיצד לגזור את דינו של נאשם שהחזיק קנבוס צמחי, או כל חלק ממנו, או קנבוס מעובד (חשיש), תוך התלבטות בשאלה כיצד ריכוז ה-THC שבו, או כמות ה-THC שניתן להפיק ממנו בעתיד, תשפיע על העונש.

24. על כן, יש לומר בפשטות, קנבוס הוא קנבוס, ואין משמעות ל-"צורתו" או ל-"לבוש" שהוא עוטה עליו. לפיכך, כאשר מדובר בקנבוס, דין קילוגרם של עלים, כדין קילוגרם של זרעים, כדין קילוגרם של גבעולים, כדין קילוגרם של שרשים, כדין קילוגרם של תפרחת, כדין קילוגרם של שתילים, כדין קילוגרם של חשיש, וזאת בין לעניין עצם האיסור הפלילי ובין לעניין העונש. אימוץ כלל אחיד של "משקל" ושמאוד קל ליישום, מאפשר יצירת וודאות משפטית לגבי רמת הענישה הראויה וימנע יצירת תופעה בלתי רצויה של העדר עקביות בענישה.

25. על כן, השיקול המכריע לגבי "מידת הנזק" שנגרם לחברה מעבירה של החזקת קנבוס, הוא המשקל נטו של הקנבוס, כפי שהוא בעת התפיסה. הא ותו לא. בעיניי, אין הבדל לעניין העונש בין החזקת קילוגרם של שתילי קנבוס בתוך מעבדה לגידול קנבוס, לבין החזקת של קילוגרם של זרעי קנבוס ללא מעבדה, לבין החזקת של סוליה של חשיש באותו משקל.

26. לסיכום, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם לגבי האירוע מושא כתב האישום, יש להיזקק למשקל נטו של הזרעים, קרי 1,017 גרם. אין רלבנטיות לכמות הפוטנציאלית של שתילים שניתן להפיק מהם בעתיד וגם לא לכמות הפוטנציאלית של THC שניתן להפיק מהם בעתיד היה וינבטו ויהפכו למטע של קנבוס וגם לא לכמות החשיש שניתן להפיק מהשתילים העתידיים לאחר עיבודם.

מדיניות הענישה הנוהגת לגבי החזקת ק"ג של קנבוס

27. בעת שבית המשפט בודק את מדיניות הענישה הנוהגת לגבי עבירות סמים, הוא לא מוגבל לפסיקה שבה היה מדובר בכמות זהה לחלוטין לכמות שנתפסה, אלא יש להתייחס למתחם כמויות שהוא קרוב לכמות שנתפסה. על כן, אביא דוגמאות מהפסיקה למדיניות הענישה הנוהגת כאשר מדובר בסם מסוג קנבוס, במתחם כמויות שנע בין 1 ק"ג לערך ועד 3 ק"ג לערך, וזאת בין בצורתו הטבעית כצמח ובין בצורתו המעובדת כחשיש:

א. רע"פ 4816/13 **מרדכי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 9.7.13). המבקש גידל בביתו שתילי קנבוס במשקל נטו של 0.9 ק"ג. בית המשפט השלום השית עליו 4 חודשי מאסר בפועל, ולא בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 1,500 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 8280/16 **אליהו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.11.16). המבקש הורשע בבית

משפט השלום בראשון לציון בביצוע עבירות של קשירת קשר, אספקת סם, סחר בסם והחזקת סם לשימוש עצמי. הנאשם ניהל משא ומתן לאספקת קנבוס בכמות שנעה בין 1 ק"ג ועד 2.1 ק"ג. בסופו של יום, מכר סם מסוג קנבוס במשקל 780.87 גרם ובנוסף החזיק בביתו חשיש במשקל 38.817 גרם. בית משפט השלום השית עליו 7 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסרים מותנים שהיו תלויים ועומדים כנגדו, חלקם בחופף וחלקם במצטבר והעונש הסופי היה 14 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ג. ע"פ 6753/09 **חמאמדה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.1.10). המערער החזיק בסם מסוג חשיש במשקל 1.5 ק"ג נטו. בנוסף הורשע בעבירה נוספת של החזקת סכין שלא כדין. בית המשפט המחוזי בבאר שבע השית עליו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪. ערעורו על גזר הדין לבית המשפט העליון נדחה.

ד. רע"פ 1830/16 **רקיבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.4.16). המבקש הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך שברכבו נתפס סם מסוג חשיש במשקל 2.3 ק"ג. בית משפט השלום השית עליו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, וכן הורה על חילוט הרכב. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ה. רע"פ 314/16 **בן צבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.2.16). המבקש שכר דירה והקים במרפסת הדירה מעבדה לגידול קנבוס. לצורך הקמת המעבדה, המבקש רכש זרעים, 27 מנורות, למעלה מ-200 אדניות, שבעה שקים עם תערובת לגידול חומרים אורגניים, נוזל לדישון וציוד רב נוסף. המשקל נטו של צמחי הקנבוס שנתפסו היה 2.5 ק"ג. בית המשפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים והשית עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל והושחו עליו 10 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ו. רע"פ 7005/14 **דגן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.11.14). המבקש גידל קנבוס במעבדה בביתו במשקל נטו של 2.7 ק"ג. הצדדים הסכימו שמתחם העונש ההולם נע בין 6 ועד 12 חודשי מאסר. בית המשפט השלום השית עליו 10 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

28. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שבוצעה על ידי הנאשם נע בין 4 ועד 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה, בין בפועל ובין על תנאי.

29. לא התרשמתי שקיימות נסיבות חריגות שמצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם. נסיבותיו האישיות של הנאשם ילקחו בחשבון בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

30. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן: לחומרא, הרישום הפלילי של הנאשם שכולל הרשעות בעבירות סמים; לקולא, לקחתי בחשבון את נסיבותיו המשפחתיות וכן את מצבו הפיזי של הנאשם לאור תאונת הדרכים שעבר לפני למעלה משנתיים ואשר נותנת את אותותיה עד היום.

31. לנאשם מאסר על תנאי של חמישה חודשים שניתן בת"פ 41851-03-11 (שאוחד יחד עם ת"פ 50319-05-11) וזאת על כל עבירת סמים מסוג עוון (ת/24). המאסר על תנאי האמור הוארך בת"פ 35655-11-14 של בית המשפט השלום ברמלה במסגרת גזר דין מיום 29.5.17 (להלן: **המאסר על תנאי של חמישה חודשים**).

32. כאמור, המאסר על תנאי של חמישה חודשים מתייחס לעבירת סמים מסוג עוון. במקרה שבפניי, הנאשם הורשע בעבירת סמים מסוג פשע. הלכה פסוקה היא שמאסר על תנאי בגין עבירת סמים מסוג עוון ניתן להפעלה כאשר נאשם מבצע עבירה מאוחרת יותר של סמים מסוג פשע (ראו: ע"פ 7176/04 **תלמי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.2.06); רע"פ 7472/15 **שורצמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.5.15)).

33. לאור כל האמור לעיל הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל.

ב. הנני מפעיל את המאסר על תנאי של חמישה חודשים וזאת במצטבר לעונש שהושת לעיל.

הנאשם ירצה בסך הכל 13 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 15.5.18 ועד היום.

ג. הנני משית על הנאשם 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מסוג עוון או פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים תוך שלוש שנים ממועד ששחרורו.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 3,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.3.19 והיתרה ב-1 לכל חודש עמוד 9

שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מידי.

ה. הנני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 3 חודשים. הפסילה תהיה במצטבר לכל תקופת פסילה אחרת שניתנה בעניינו. מניין ימי הפסילה יחל לאחר הפקדת רישיון הנהיגה או תצהיר רלבנטי ובכל מקרה לאחר תום ריצוי עונש המאסר בפועל.

ו. הנני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון לנהיגה וזאת למשך 4 חודשים על תנאי, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו לא יבצע עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

34. הסך של 2,700 ₪ שנתפסו בדירתו של הנאשם על די המשטרה בעת החיפוש, וכן הטלפון הנייד של הנאשם שנתפס על ידי המשטרה, יוחזרו לנאשם.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' שבט תשע"ט, 09 ינואר 2019, במעמד הצדדים.